

точно и испълнили: и не само Гавриила, но и Царицатъ убилъ, а сина му ослѣпилъ; той убилъ при това и зетя си Владиміра, тогавашнія Сърбски Князь. Иванъ Владиславъ пожелалъ отсетнѣ да се помири съ Василя II, но Боляритѣ не склонили на това, и войната съ Гржцитѣ пакъ се подновила, и продължавала; найсетнѣ обаче въ 1018 г., въ една битка при Драчь (Дурацо) Иванъ Владиславъ падналъ, и умрѣлъ. — Тоа е былъ послѣднія Български Царь по него время. Слѣдъ това Българитѣ отъ Западното Македонско Царство, почнали да се предаватъ и подчиняватъ на Гржцитѣ; само оніе, които живѣяли въ Черна Гора, подъ управленіето на княза си Войслава, не рачили да се подчинятъ подъ Гржцитѣ. — Българитѣ сж помъчили да се отхрватъ отъ Гржцкія хумоть, но за народна жялость, провѣзгласили се схвременно двама за Български Царіе и именно: Петръ Деліанъ, който спорядъ нѣкои ушь былъ синъ на Царь Гавриила Романа, а спорядъ други, което е и по справедливо, и по вѣроятно, былъ слуга на одного Царогражданина (Гржкъ разумѣва се); е былъ впрочемъ родомъ Българинъ; спорядъ други же, той е былъ синъ на единъ Българинъ, плѣненъ отъ Гржцитѣ и заведенъ въ Цариградъ. Ние вѣрвами, че той е былъ, по увѣреніето на Несковича слуга, и Гжркъ-тъ господарь-тъ му, назвалъ го е Деліанъ, по буйнія му характеръ вижда се. Той е избѣгналъ отъ Цариградъ, и като преминавалъ презъ Българія, проповѣдалъ е врѣдъ че той е синъ Царь Гавриловъ; мамилъ и прелжествалъ Българитѣ, доро най сетнѣ успѣлъ да ги излжжи и да се превѣзгласи за Български Царь въ Нишь, а Тихоміръ въ Драчь. Но отсетнѣ Тихоміра го убили самитѣ Българи съ камани, като незаконенъ наслѣдникъ на Българското Царство; и останалъ Деліанъ самъ. Слѣдъ нѣколко битки впрочемъ съ Гржцитѣ, той падналъ въ плѣнъ, войската му се сжсичала, и тѣй се свършило и злополучното това Българско вжзстаніе. Слѣдъ това поражение на Българитѣ, Гржцкія Царь испратилъ 60,000 войска въ Черна Гора, за да подчини и нежъ, но Стефанъ Войславъ не дрѣмалъ; той въоружилъ храбритѣ си Черногорци и въ една ноць Гржцката